

Drodzy Rodzice, Kochane Dzieci. Mam nadzieję, że jesteście zdrowi i pełni chęci do wspólnej zabawy.

Poniżej propozycje zabaw i ćwiczeń na wiosenne dni. W tym tygodniu

Proponuję ćwiczenia kształtujące motorykę małą, zabawy z tatą i mamą, sensoryczne pranie ubranek, sylabowe chorągiewki, grę Shisa oraz kocie zabawy. Zapraszam i polecam-Beata Łukasiewicz.

25.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Motoryka mała – ćwiczenia i zabawy wpływające na rozwój pisania

Przykłady ćwiczeń

Ćwiczenia doskonalące ruchomość przedramienia: pronacji i supinacji:

- zabawa w kelnera – przedramiona ustawione w supinacji, w dłoni tacka z różnymi produktami, łokcie przy tułowiu, przenoszenie rzeczy po prostej, slalomem itp. oraz podawanie ich „klientom” z użyciem drugiej ręki;
- gra w łapki;
- odbijanie piłeczki/balonu obiema stronami rakiетки;
- przelewanie płynów/kaszy/piasku z pojemnika do pojemnika (łokcie dociśnięte do tułowia);
- struganie kredek, nakręcanie zabawek;
- wykręcanie żarówek (łokcie oparte o stół).

Ćwiczenia wzmacniające mięśnie poruszające nadgarstkiem:

- malowanie grubym wálkiem po ścianie w kierunku góra – dół, prawo – lewo (zgięcie, wyprost, przywiedzenie, odwiedzenie nadgarstka);
- rwanie małych kartek wzdłuż narysowanych linii (zgodnie a wierszykiem „Rwę po linii, nie marudzę / Rwę wzdłuż linii i się trudzę. ? Rwę ostrożnie, nie marudzę. / Efekt widzę, choć się trudzę”);
- nawijanie wólczki na kłębek i przyciągnięcie zabawki (można mierzyć czas);
- trafianie do pojawiającego się celu (np. światełka) – pozycja początkowa: ręce ustawione w wyproście nadgarstka;
- w pozycji leżącej na plecach lub siedzącej nawijanie zabawki wiszącej na sznurku na łaskę.

Ćwiczenia wyizolowanych ruchów palców:

- zbieranie drobnych przedmiotów różnymi palcami i kciukiem;
- pstrykanie kapsłami;
- wystukiwanie rymów poszczególnymi palcami;
- rolowanie kulek z gliny, ciastoliny, małych piłek z wypełnieniem;
- w pozycji siedzącej rolowanie palcami zabawek zawieszonych na cienkim, szaszłykowym patyku (bezpiecznie zakończonym), przedramiona ustawione w pronacji i supinacji;
- zabawy pacynkami palcowymi;
- zabawy paluszkowe.

Rozwijanie umiejętności graficznych (rysunkowych):

- rysowanie i kopiowanie wzorów z użyciem pianki do golenia, kleju, piasku, farb do malowania dłoni, lukru;
- rysowanie linii i kopiowanie wzorów na tablicach;
- rysowanie wzorów za pomocą patyczków do uszu na powierzchni worka sensorycznego;
- gra z wykorzystaniem kostki do gry, na której przyklejone są różne wzory grafomotoryczne;
- rysowanie promieni słońca;
- kopiowanie wzorów obok podanych.

Doskonalenie orientacji kierunku pisania:

- robienie z dziećmi książek;
- etykietowanie przedmiotów w pomieszczeniu z zachowaniem kierunku pisania;
- układanie figur, cyfr, magnesów, zabawek z zachowaniem orientacji kierunku pisania;
- rysowanie labiryntów z zachowaniem kierunku pisania;
- rysowanie na różnych fakturach, idąc od lewej strony do prawej, np. rysowanie lotu samolotu na tacce z piaskiem, z zachowaniem kierunku pisania (*Piotrowska-Madej, Żychowicz, 2018*)

źródło: K. Piotrowska-Madej, A. Żychowicz, *Smart Hand Model...*, Harmonia, Gdańsk 2019

fot. sylwiiwan.com

Sensoryczna zabawa ziarnami – Ćwiczenie motoryki małej

Spacer z dziećmi po lesie czy parku są świetną okazją do obserwowania ptaków. W czasie jednego spaceru można zobaczyć srokę, wronę, wróbla, kosa, sójkę, dzięcioła, gołębia, kaczkę czy inne gatunki. Dlaczego by nie kontynuować wątku ornitologicznego po powrocie do domu i nie przygotować zabawy nawiązującej do małych bohaterów napotkanych w czasie naszego spaceru. Zabawa ziarnami z pewnością spodoba się dzieciom.

MATERIAŁY

- 2 kawałki tektury tej samej wielkości
- nóż techniczny
- przybory do rysowania
- ziarna
- klej

PRZYGOTOWANIE

Czas: **40 min**

- Na tekturze robimy projekt-szkic naszej pracy plastycznej.
- Wycinamy wybrane elementy.

- Obie tektury sklejemy.
- Wykańczamy rysunek.

- Wycięte formy np. ptaków wypełniamy klejem i kompozycją ziaren.

ZALETY

- Kreatywna zabawa plastyczna „karmienia ptaków ziarnami”.
- Ćwiczenie motoryki małej.
- Zabawa sensoryczna ziarnami.

26.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Nowoczesna laurka na Dzień Mamy

Dzisiaj będziemy świętować Dzień Mamy. Tego dnia jest tylko jedna informacja, na którą czeka każda mama.

MATERIAŁY

- przybory do rysowania
- gazeta
- blok rysunkowy
- blok techniczny kolorowy
- nożyczki
- klej

PRZYGOTOWANIE

Czas: **15 min**

- Z bloku technicznego wycinamy odpowiedniej wielkości kartkę, którą składamy na pół.
- Z gazety wycinamy odpowiedniej wielkości kwadrat lub prostokąt. Najlepiej by był to kawałek gazety z samym tekstem.
- Wyciętą gazetę przyklejamy na kartkę.
- Z rysunku wycinamy serce.
- Serce przyklejamy na gazetę.
- Na kartce lub na paskach papieru piszemy wiadomość dla mamy.

gamazbik.com

gamazbik.com

ZALETY

- Schludna i nowoczesna kartka dla mamy.
- Łatwa w przygotowaniu.
- całość według pomysłów dzieci:

Miłej zabawy! Nie zapomnijcie ucałować mamę i powiedzieć ,że Ją bardzo kochacie.

Kreatywna koszulka masująca dla taty z okazji Dnia Mamy.

Idealnym prezentem dla taty jest coś do wspólnej zabawy, coś relaksującego, coś powiązanego z samochodami, coś osobistego. Kreatywny prezent dla taty i pełna radości kreatywna zabawa dla dziecka. A mama w tym czasie odpoczywa...

MATERIAŁY

- koszulka bawełniana
- flamastry do tkanin
- kartka papieru
- ołówek

PRZYGOTOWANIE

Czas: 1,5 h

- Na kartce papieru robimy projekt koszulki. Zaczynamy od rozplanowania dróg. Przestrzenie między drogami mogą zostać puste lub mogą wypełnić je rysunki przedstawiające ulubione miejsca czy nazwy ulubionych miejsc.
- Realizacja projektu na koszulce.

ZALETY

- Kreatywna koszulka masująca do zabawy z tatą.
- Wspólne przygotowanie prezentu.
- Wspieranie bliskiego kontaktu dziecko – rodzic.

Najlepszą zabawką edukacyjną jest ... mama! 6 zabaw edukacyjnych bez zabawek

Nie musisz wydać ani grosza, by zapewnić dziecku edukacyjne zabawy. Potrzeba tylko Twojej uwagi i czasu. Podpowiadamy, w co się bawić bez zabawek.

oprac. Sylwia Niemczyk

fot. Fotolia.com

Zabawy z mamą (z tatą także!) rozwijają dziecięcą wyobraźnię, zdolności, rozumienie siebie i świata. Budują więź między dzieckiem a rodzicem. Dlatego warto bawić się z dzieckiem jak najczęściej. Oto nasze propozycje.

1. Rysowanie na plecach

Ułóż dziecko na brzuszku, może też usiąść w wygodnej pozycji. Rysuj mu na plecach proste rysunki (domek, kwiatek, słońce), symbole, figury. Dziecko musi odgadnąć, co narysowałaś. Jeśli odgadnie, zamieńcie się rolami. Jeśli nie, rysuj dalej.

Co daje taka zabawa?

Taka zabawa uczy delikatności i bardzo rozwija wyobraźnię.

REKLAM

Co robić, kiedy pada deszcz? Dobrze się bawić! Zróbcie z dziećmi tęczę z cukierków. To proste!

2. Łaskotanie na dywanie

Ułóż dziecko na wznak na podłodze. Uklęknij obok, dotykaj placami nóg, rączy, żeber malucha, by znaleźć miejsca, w których ma on łaskotki. Dziecko stara się zachować powagę, a kiedy nie wytrzyma i roześmieje się, następuje zmiana ról.

Co daje taka zabawa?

Dziecko poznaje własne ciało. Bardzo ważny i potrzebny jest również obecny w tej zabawie kontakt wzrokowy i dotykowy między mamą a dzieckiem.

3. Masażyki

Ułóż dziecko na podłodze, na brzuchu. Klęknij obok niego i masuj delikatnie, mówiąc przy tym:

Tak się pisze na maszynie – a, b, c, przecinek,

Tak się pisze na maszynie – a, b, c, kropka (udawaj pisanie na maszynie delikatnie dotykając pleców dziecka opuszkami palców).

Tutaj płynie rzeczka (przesuwaj dłonią od szyi w dół kręgosłupa),

Zaświeciły dwa słoneczka (zrób dwa koła na barkach dziecka),

Przeszła pani na szpileczkach („przechodź palcami wskazującymi od dołu do góry kręgosłupa),

Potem przeszła szczykaweczka (delikatnie szczyp plecki dziecka),

Potem przeszło stado koni (klep plecy od dołu w górę otwartymi dłońmi),

Potem przeszło stado słoni (zrób to samo, ale trochę mocniej pięściami),

Spadł rzęśisty deszcz (udawaj krople deszczu, czyli wszystkimi palcami masuj całe plecy dziecka),

Czy poczułeś dreszczyk (delikatnie łaskocz dziecko w szyję).

Co daje taka zabawa?

Dzieci uwielbiają taki masaż. Zabawa uczy dziecko odczuwać sygnały płynące z ciała.

4. Zamknij oczy

Zawiąż oczy dziecku chustką. Wybierz w pokoju cel, do którego chcesz doprowadzić dziecko. Okręć je kilkakrotnie wokół własnej osi, a potem idąc za nim, prowadź je głosem, np. „idź do przodu”, „teraz w prawo”. Zapytaj malucha, czy wie, do czego doszedł. On odgaduje, co było Twoim celem. Inną wersją tej zabawy jest popularna „ciuciubabka”.

Co daje taka zabawa?

Taka zabawa pomaga rozwijać wyobraźnię dziecka. Ćwiczy orientację w przestrzeni, uczy utrzymywania koncentracji.

5. Wojna na miny

Stańcie z dzieckiem naprzeciw siebie. Niech jedno z Was zacznie zmieniać wyraz twarzy, robiąc różne miny. Druga osoba musi je, w miarę wiernie, powtarzać. Po jakimś czasie zamieńcie się rolami. Odmianą tej zabawy jest naśladowanie dźwięków.

Co daje taka zabawa?

Ta zabawa rozwija spostrzegawczość, dziecko poznaje możliwości własnej mimiki.

6. Znajdź różnice

Usiądźcie z dzieckiem naprzeciw siebie. Poproś malucha, aby zamknął oczy, a Ty zmień trzy szczegóły w swoim wyglądzie (np. rozepnij guzik, zdejmij pierścionek, podwiń rękaw). Dziecko musi odgadnąć, jakie szczegóły zmieniłaś. Jeśli odgadnie, zamieńcie się rolami.

Co daje taka zabawa?

Dziecko ćwiczy zapamiętywanie i spostrzegawczość, ćwiczy utrzymywanie koncentracji.

27.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Sensoryczne pranie ubranek

Kreatywna zabawa sensoryczna polegająca na praniu ubranek jest świetnym sposobem na popołudniową zabawę na balkonie czy w ogrodzie. Dzieci mogą same wyciąć z papieru ubranka i przygotować proszek do prania również z papieru. Po krótkim czasie moczenia w wodzie papier jest bardzo miękki, co pozwoli dzieciom na kreatywną zabawę tworzenia różnych kształtów z rozmiękczonego papieru.

MATERIAŁY

- miska
- ciepła woda
- gazety
- nożyczki
- butelka

PRZYGOTOWANIE

Czas: 10 min

- Z gazet wycinamy wykroje ubranek.

- Wycinamy małe kwadraciki, które zmieszczą się do butelki i będą służyły jako proszek do prania.

- Do miski nalewamy ciepłą wodę.

ZALETY

- Kreatywna zabawa sensoryczna.
- Twórcza zabawa rozmięczonym papierem.
- Świetna zabawa dla dzieci lubiących zabawę wodą.

Sylabowe chorągiewki

Dzisiaj mam dla Was kolejny z moich szalonych pomysłów – zrobimy razem chorągiewki z washi tape i pobawimy się sylabkami w dość nietypowy sposób.

Gotowi?

To do dzieła!

Na początek dajemy dziecku kolorowe miski, drewniane korale, szczypcy i niech sortuje ze względu na kolor.

Przygotowujemy wykałaczki do szaszłyków i taśmę washi tape. Jeśli nie macie pod ręką taśmy washi tape, nada się zwykły papierowy plaster opatrunkowy. Albo papierowa taśma do zabezpieczania ścian podczas malowania.

Na wykałaczki dziecko nakleja taśmę, rodzic lub dziecko wycina chorągiewkę, piszemy sylabki i do dzieła!

Do miseczek z posortowanymi kolorami włożyłam karteczki z sylabkami. Zadanie brzmi:

Weź chorągiewkę LU i nałóż LU LU LU

Zadaniem dziecka jest dokładnie wysłuchać sekwencji sylab jakie jednym ciągiem podaje rodzic, zapamiętać i nałożyć na chorągiewkę.

Wariacji jest miliony: rodzic podaje sylabę z chorągiewką, dziecko wyszukuje i bierze do ręki. Następnie wysłuchuje sekwencję sylab podaną przez rodzica (BU LU LE) i nawleka korale na patyczek. Ilość sylab dostosowujemy do możliwości dziecka – dla jednych będzie to jedna sylabka, dla innych cztery.

Tutaj mamy na przykład na chorągiewce LA sekwencję sylab: LA LO LU

Możecie także mówić dzieciom słowa, ba nawet zdania – a zadaniem dziecka jest podzielić słowo na sylaby na głos i nawleć korale. Np. mówicie zdanie: Mama ma lale. Dziecko dzieli na sylaby i nawleka w kolejności: MA MA MA LA LE.

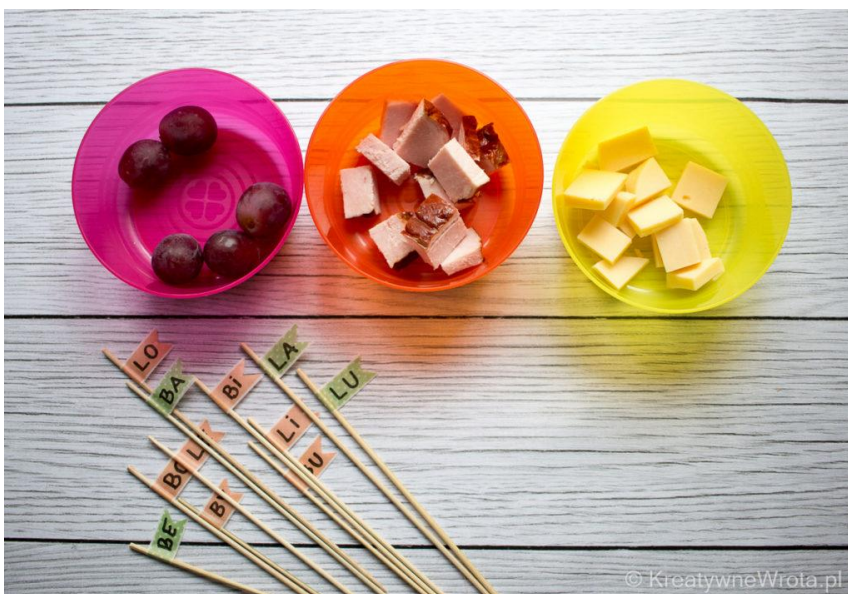
A jak już Wam się znudzi to przejdźcie do tej bardziej zwariowanej części:

Jedzeniowe sekwencje słuchowe.

Tak, wiem...wpajano mam, że nie wolno się bawić przy jedzeniu i nie wolno się bawić jedzeniem. Ale to w sumie dlaczego?

Dlaczego raz na czas nie wyrzucić konwenansów za okno i nie pobawić się jedzeniem?

Do misek włożcie pokrojone w kostkę produkty i czas na sekwencje słuchowe.

Polecenie: *weź do ręki chorągiewkę BA*. Dziecko wyszukuje odpowiednią sylabkę, a rodzic podaje sekwencję którą dziecko musi zapamiętać i odtworzyć nabijając poszczególne produkty na szaszłyk: *ser, winogrono, wędlina, ser*.

Prawda, że pyszna zabawa i przy okazji super nauka?

Życzę Wam więc dobrej zabawy i.... smacznego – bo trzeba później przecież te szaszłyki zjeść 😊

Kto więc zje szaszłyk BA, a kto szaszłyk LI? 😊

Dobrej Zabawy!

KreatywneWrota.pl

28.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Łatwe zabawy rozwijające ciekawość dziecka

Dzisiaj chciałabym zaproponować Ci szybkie i łatwe zabawy dla dziecka, które pobudzą nie tylko jego ciekawość otaczającego świata, ale także pomogą mu na przykład zrozumieć jak tworzy się chmura i co ma wpływ na jej tworzenie się.

Budowa trasy rajdowej czyli ruch ciał na równi pochyłej

To pierwsza zabawa jaką chcę Ci zaproponować a ma ona na celu dostrzeżenie i rozumienie przez dziecko zależności prędkości staczania się przedmiotów z równi pochyłej i wtaczania ich na tę równię – od kąta nachylenia jej powierzchni.

Materiały jakich potrzebujesz

To samochodziki, kamienie lub cegły oraz deseczki różnej długości. Gdy zabawę przeprowadzasz w domu – zamiast cegieł i kamieni możesz użyć na przykład pudełek po butach.

Porozmawiaj z dzieckiem na temat rajdów samochodowych, pokaż dziecku krótkie filmy z różnego rodzaju rajdów. Zaproponuj później dziecku, aby zbudowało trasę rajdową ze zgromadzonych materiałów i urządźcie sobie wyścigi samochodowe.

Co dalej?

Porozmawiaj z dzieckiem na temat dostrzeżonych przez dziecko zależności pomiędzy wielkością kąta nachylenia powierzchni trasy, a zachowaniem się pojazdów w trakcie wjeżdżania i zjeżdżania z niej samochodzików.

Pamiętaj o tym, aby nie wyręczać dziecka w obserwacjach, a tylko zadawać mu odpowiednie pytania nakierowujące tok jego myślenia i analizowania.

Jakie pytania możesz zadać?

- Na którą górkę łatwiej wjedzie popchnięty samochodzik?
- Dlaczego samochodzik nie może wjechać na stromą górkę?
- Z jakiej góry samochodzik zjedzie najdalej?
- Co może stać się z samochodzikiem, gdy zjedzie z bardzo stromej góry?

Zademonstruj także dziecku sposób sprawdzania wybudowanej trasy poprzez popychanie samochodzików i obserwowanie ich zachowania w trakcie wjazdu i zjazdu.

Pamiętaj także o tym aby obniżyć górkę poprzez wyjęcie jednego kamienia (pudełka) i ponowne sprawdzenie zachowania popchniętego samochodu.

Chmura

Celem tej zabawy jest sprawdzenie w jaki sposób tworzy się chmura i co ma wpływ na jej utworzenie się.

Materiały jakie będziesz potrzebować to plastikowa butelka, wrzątek i kostka lodu.

Jak wykonać doświadczenie?

Do plastikowej butelki nalej wrzątek, zakręć butelkę i odstaw na chwilę. Po chwili odlej część wody. Na szyjkę butelki dziecko kładzie kostkę lodu i w ten sposób obserwuje jak gorąca para wodna w zetknięciu z zimnem skrapla się i tworzy chmurkę.

Woda i lód

czyli wprowadzenie dziecka w zagadnienia parowania, krzepnięcia i topnienia wody.

Materiały jakich potrzebujesz to kubek po jogurcie, woda i barwnik. Jeśli nie masz barwnika możesz do zabarwienia wody użyć farb plakatowych.

Jak to wykonać?

Zabarw wodę i wlej do kubeczka po jogurcie. Oznaczcie razem z dzieckiem jej poziom mazakiem na zewnętrznej stronie kubeczka.

Wstawcie kubeczek z wodą do zamrażalnika i co jakiś czas oznaczajcie poziom krzepnącej wody, oglądając jak podczas krzepnięcia zwiększa się jej objętość.

Gdy woda zamrze, możecie kubeczek wystawić na blat kuchenny i obserwować jak topnieje i zmniejsza się jej objętość.

Jak pokazać dziecku cykl obiegu wody

Woda na naszej “niebieskiej” planecie znajduje się w ciągłym ruchu, nazywanym cyklem hydrologicznym. Wynika z tego, że zasoby wodne pozostają niezmiennie od milionów lat. Krążąc w atmosferze, na ziemi i pod ziemią, woda napędza ten cykl bez końca.

Na czym to polega?

Pod wpływem ciepła słonecznego, morza, rzeki i jeziora parują, czego dowodem są unoszące się wysoko w atmosferze chmury, będące skupiskiem pary wodnej, skondensowanej w małe krople lub kryształki lodu. “Popychane” przez wiatr chmury przemieszczają się nad chłodnymi regionami, a tworzące je krople zwiększają swoją objętość i spadają na ziemię w postaci deszczu, śniegu lub gradu. Woda opadowa przesiąka w głąb ziemi, poprzez spływ powierzchniowy oraz podziemny zasila wody stojące i płynące. W wyniku parowania i transpiracji – wydalania wody przez rośliny, powraca ona do atmosfery. Proces zaczyna się od nowa.

Jak ten proces zobrazować małemu dziecku, tak aby go zainteresować?

Owszem można tłumaczyć na “sucho” podczas słonecznej czy deszczowej pogody.

Ale o ileż ciekawiej i łatwiej dziecko zrozumie ten cykl gdy pokażemy mu ciekawy eksperyment?

Do przygotowania eksperymentu będziemy potrzebowali:

- woreczek strunowy
- wodę
- niebieski barwnik do jaj

- taśmę klejącą
- marker
- opcjonalnie wieszak do spódnicy i sznurek

Jak to zrobić?

Na woreczku strunowym narysuj schematyczny rysunek obiegu wody. Im starsze dziecko tym więcej szczegółów, możecie także każdą fazę cyklu opisać: parowanie, opady itp.

Do woreczka wleć wodę zabarwioną barwnikiem do jaj. Zamknij woreczek i za pomocą taśmy klejącej zamocuj do okna.

Teraz tylko czekamy aż słońce zaświeci na nasze okna, a woda zacznie parować, następnie skraplać się pokazując dziecku mały obieg wody w przyrodzie.

Co to jest Shisima?

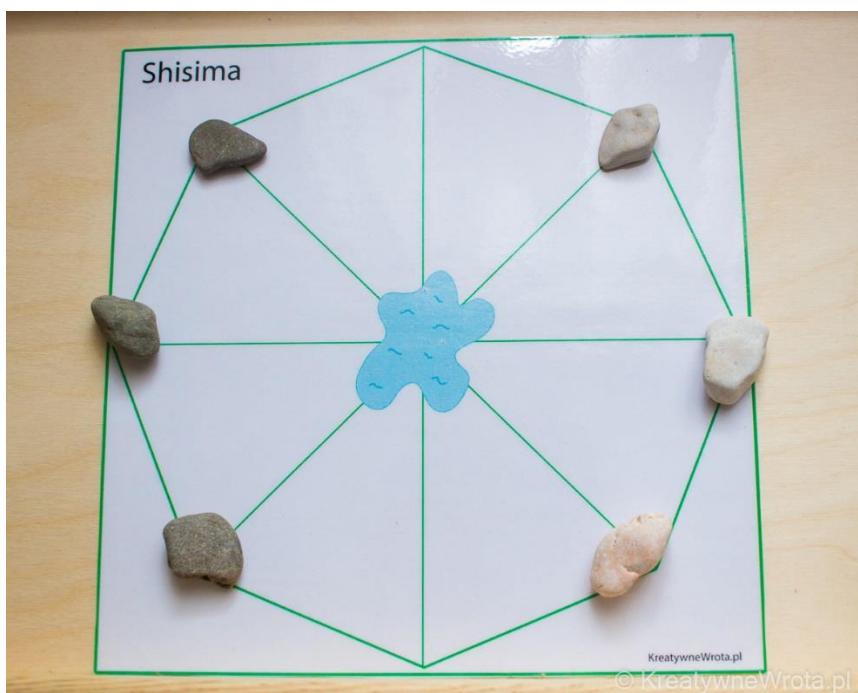
Shisima to dwuosobowa gra logiczna pochodząca prosto z Kenii. Plansza do gry ma kształt ośmiokąta a na jej środku znajduje się “shisima” czyli kałuża wody.

Bardzo często dzieci w Kenii rysują plansze po prostu na ziemi, a jako pionki służą im kamyczki, kapsle, butelki.

Zasady gry

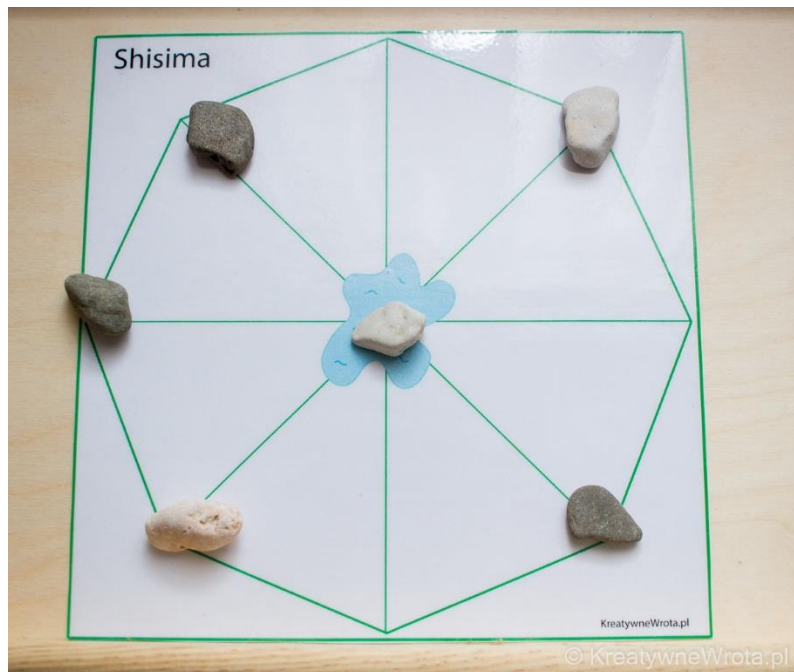
Gra bardzo przypomina naszą grę w kółko i krzyżyk. Każdy z graczy otrzymuje 3 pionki w jednakowym kolorze. W naszym przypadku są to 3 kamyczki ciemne i 3 kamyczki jasne. Gracze układają swoje kamyczki na planszy w ten sposób:

Gracze po kolei przesuwają po jednym kamieniu wzdłuż linii. Kamienie mogą przesuwać się tylko o jedno pole w dowolnym kierunku, mogą także wskakiwać do kałuży na środku.

Gracz nie może swoim kamieniem przeskakiwać ponad kamieniem innego gracza, a także nie może stanąć na polu które jest zajęte przez przeciwnika.

Zwycięża ta osoba która ułożyła 3 kamienie w linii prostej. O tak (zwyciężyły białe):

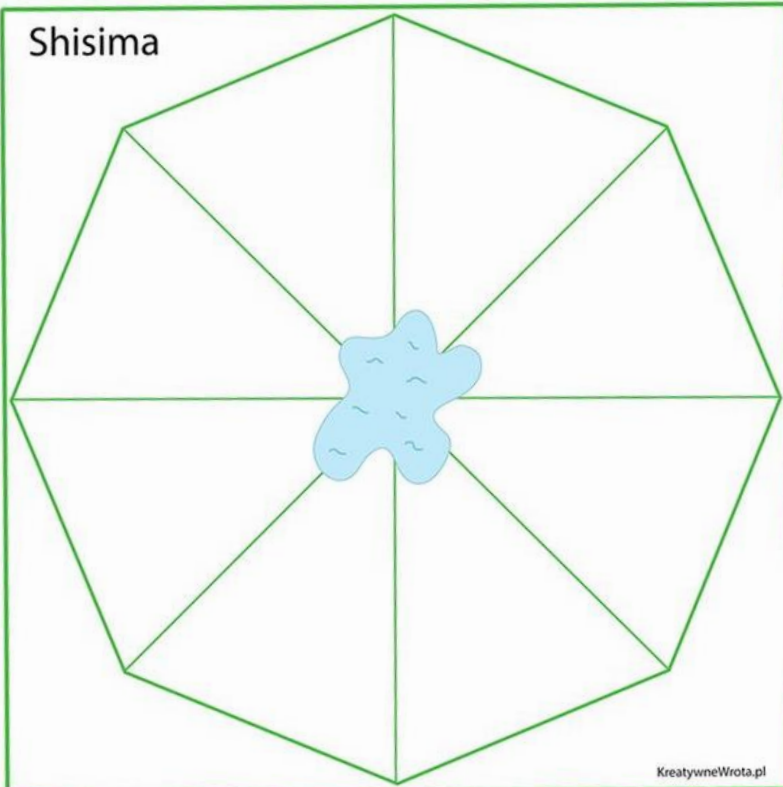

Gra jest rewelacyjna i wciąga na bardzo długi czas. Idealna dla każdego

Możecie, tak jak dzieci z Kenii grać wszędzie! Wystarczy kawałek piasku na plaży, 6 muszelek w dwóch kolorach, palcem rysujecie planszę i do dzieła! W lesie? Kawałek ubitej ziemi na której rysujecie planszę – jeden gracz gra szyszkami, drugi kamyczkami 😊

Wydrukuj, zalaminuj aby dłużej służyła, weź 6 pionków/kamyków/liczmanów/guzików (po 3 z koloru) i.... miłej zabawy 😊

Shisima

29.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Lubisz koty? -ta zabawa jest dla ciebie..

Kocia matematyka

1. Ile kotów jest na obrazku?.....
2. Ile jest czarnych kotów na obrazku?.....
3. Ile kotów jest na dachu?.....
4. Ile kotów jest na drzewie?.....
5. Ile kotów stoi obok drzewa?.....
6. Ile kotów stoi na ulicy?.....
7. Ile jest białych kotów?.....
8. Ile kotów patrzy przez okno?.....
9. Ile jest kotów z innym kolorze nich biały i czarny?

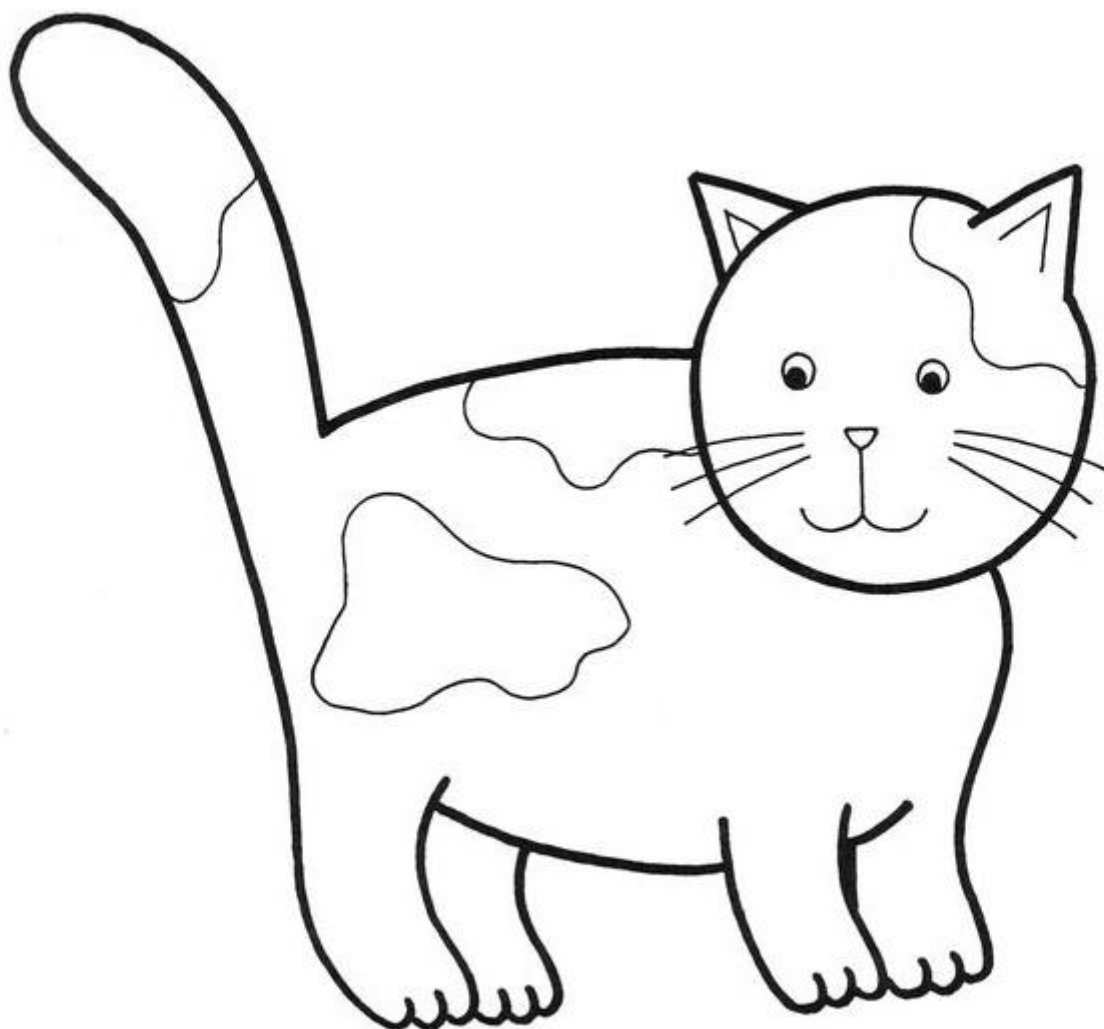
Najpierw poszukaj i policz wszystkie koty odpowiadając na pytania. teraz napisz odpowiedzi ,odpowiedziami będą cyferki albo po prostu narysowana przez Ciebie odpowiednia ilość kropeczek lub kółeczek.

Kot w łaty.

Kot w łaty to zajęcia usprawniające naukę czytania ze zrozumieniem, kolorowania, wykonywania poleceń.

Materialy:

- arkusz A4 z sylwetką kota w łaty.
- kredki, ołówki.

To jest kot Julki. Kot jest szary. Ma brązowe łaty.

1. Jakiego koloru jest kot?.....
.....
2. Jakiego koloru są jego łaty?.....
.....
3. Czyj to kot?.....
.....
- 4.

Przebieg

1. Rozdaj dzieciom arkusze z kotem i ołówki.
2. Powiedz: *Chcemy pokolorować obrazek. Jakich dwóch kredek potrzebujemy?*
3. Powiedz: *Pokolorujemy kota na szaro, a jego łaty na brązowo. Na jaki kolor pokolorujemy kota?*
4. Powiedz: *Pokolorujcie kota.* Upewnij się, że dzieci kolorują tylko kota na szaro. Powtarzaj słowa *szary kot* najczęściej jak to możliwe.
5. Powiedz: *Na jaki kolor pokolorujemy jego łaty?*
6. Zadaj pytania do tekstu. Pozwól aby dziecko odpowiadało ustnie pełnymi zdaniami. Jeżeli odpowie źle, przy każdym pytaniu kieruj go do ponownego przeczytania tekstu.
 - 1). Jakiego koloru jest kot?.....
.....
 - 2). Jakiego koloru są jego łaty?.....
.....
 - 3). Czyj to jest kot?.....
.....Odpowiedzi: 1). Kot jest szary. 2). Kot ma brązowe łaty. 3). Kot jest Julki.
7. Zadaj ponownie te same pytania, ale w przypadkowej kolejności. Np.
 - 2). Jakiego koloru są łaty kota?.....
.....
 - 3). Czyj to jest kot?.....
.....
- 1). Jakiego koloru jest kot
8. Rozdaj ołówki. To ćwiczenie pomaga dzieciom powiązać język mówiony z pisaniem. Zadaj ponownie pytania do tekstu:
 - 1). Jakiego koloru jest kot?.....
.....
 - 2). Jakiego koloru są jego

łaty?.....

.....

3). Czyj to jest

kot?.....

.....

Kiedy dziecko odpowie prawidłowo, zapisz zdanie na tablicy. Powiedz: *Przepiszcie to zdanie na swoją kartkę.* Tak samo postępuj z kolejnymi pytaniami i odpowiedziami. Niektóre dzieci nie będą potrafiły przepisać pełnych zdań. Jeżeli przepiszą tylko pierwszą literę, pochwal je za wysiłek.

10. Rozdaj pudełka z kredkami. Powiedz: Wybierzcie jedną kredkę. Następnie powiedz: *Pokolorujcie łaty kota.*

11. Na koniec zajęć zadaj pytanie: *Jak nazwalibyście tego kota?* Niech, każde dziecko odpowie

źródło:

- *J. Porter, Autyzm a czytanie ze zrozumieniem..., HARMONIA UNIVERSALIS, Gdańsk 2016*

Wprowadzanie nowej potrawy

Zgodnie z zaleceniami terapeutów, powinniśmy zacząć od namówienia dziecka do spróbowania minimalnej ilości nowej potrawy – może to być sam czubek łyżeczki.

Kiedy zje już mikroskopijną porcję, możemy dać mu gryza czy łyżkę jego ulubionego jedzenia.

Żeby zwiększyć wzmacniającą wartość ulubionej potrawy dziecka, należy podawać ją TYLKO wówczas, kiedy spróbuje nowego jedzenia. Dlatego wybierając ulubione jedzenie, decydujemy się tylko na to, które możemy i chcemy wstrzymać przy każdej innej okazji. Jak już wspominaliśmy, po skończonej sesji jedzeniowej dziecko może się zaangażować w swoją ulubioną aktywność. Ilość nowej potrawy, jaką dziecko musi zjeść aby otrzymać wzmocnienie powinna być stopniowo zwiększana. Musimy być przygotowani na proponowanie różnych rodzajów nowych potraw i na ciągłe powracanie do tych, które zostały wcześniej przez dziecko odrzucone.

Jeśli dziecko wykazuje skrajną niechęć do danego typu jedzenia możemy kształtować jego reakcję stopniowo. Zaczniemy od przyglądania się potrawie. Potem podnieśmy kawałek i przytrzymajmy blisko buzi dziecka. Czynności te mogą przybrać formę niewerbalnej zabawy w naśladowanie. Demonstrujemy czynność, po czym mówimy dziecku: „Zrób tak”. Motywacja do współpracy powinna być wzmacniana przez podawanie małych porcji ulubionej potrawy, stopniowo zwiększając wymagania, które muszą być spełnione, aby otrzymać wzmocnienie.

Kolejne czynności mogą być związane z wączaniem nowego jedzenia, dotykaniem go palcem i następnie polizaniem palca, czy też dotykaniem jedzenia językiem. Możemy przeplatać jedzeniowe aktywnościami, w których pojawiają się proste i przyjemne czynności ruchowe niezwiązane z jedzeniem (np. klaskanie). To pomoże utrzymać chęć dziecka do współpracy i zapewni sesjom odpowiednią dynamikę. Co więcej wydłuży to czas ekspozycji na daną potrawę i na całą sytuację związaną z jedzeniem. Niektóre dzieci muszą przejść stopniowe odczulenie na określony typ jedzenia łącznie ze wszystkimi aspektami sensorycznymi. Zasadniczo potrzebują doświadczyć jedzenia jako bezpiecznego i niezagrażającego. Z czasem, po wielokrotnej ekspozycji, nie tylko zaczną je tolerować, ale wręcz je polubią (*Leaf, McEachin, 2017*).

Dobrej zabawy!

